

talning af Lods penge under Bugsering og medfører, efter hvad jeg kan skønne, en Lettelse for Skibsfarten. Naar det saa tilmed, som det siges i Bemærkningerne til Lovforslaget, har været overvejet af en Kommission eller et Udvalg, bestaaende af Repræsentanter for de forskellige interesserede Parter, Lodsvæsenet, Bugser væsenet og Sejlskibsfarten, maa man jo antage, at de Bestemmelser, der ere indførte i Lovforslaget, ere saaledes, at vi godt kunne gaa med til dem. Det ærede kongevalgte Medlem (Carstensen) omtalte blandt andre Ting det Forhold, at Lods penge skulle betales baade af det bugserende og det bugserede Fartøj, saafremt de kun kunne navigere ved en Bugserbaads Hjælp; men naar det var stille, kunde man efter det ærede Medlems Mening ikke sige om et Sejlskib, at det kan navigere selvstændigt. Jeg maa tilstaa, at jeg har ikke den Opfattelse af Ordene, som det ærede Medlem havde; jeg antager, at der her sigtes til Pramme eller Skibe, som overhovedet ikke kunne navigere, f. Eks. Havarister og den Slags; paa dem er det Bestemmelsen kommer til at gælde. Jeg har ikke opfattet det saaledes, at et Skib ikke kan navigere, fordi det er et Sejlskib, og det maaske bliver stille Vejr en kort Tid. Men da jeg ikke paa dette Omraade kan kalde mig sagkyndig og det ærede Medlem derimod maa henregnes til de sagkyndige, er det jo muligt, jeg tager fejl deri. Jeg har saa kun en lille Bemærkning at gøre til den Bestemmelse, som staar i det sidste Stykke af Lovforslaget. Der staar, at den, som fører et Bugserfartøj, skal underrette Skibsføreren om, under hvilke Betingelser han er lodspligtig eller ikke. Jeg synes, at de to sidste Ord „eller ikke“ godt kunde udelades. Naar Bugserfartøjets Fører underretter Skibsføreren om, i hvilke Tilfælde han er lodspligtig, mener jeg ikke, han behøver at nævne de andre Tilfælde, hvor han ikke er lodspligtig, thi i disse Forhold er der ofte ikke saa lang Tid, at man kan holde Foredrag om, hvilke Bestemmelser der gælde; naar Skibsføreren faar at vide, i hvilke Tilfælde han er lodspligtig, mener jeg, at det maatte være tilstrækkeligt. I øvrigt kan jeg anbefale Lovforslaget. Det ærede kongevalgte Medlem antydede, at han ønskede det overvejet i et Udvalg, jeg ser heller ikke, at der kan være noget at indvende derimod fra mit Standpunkt, og jeg kan for saa vidt godt slutte mig dertil.

Carstensen: Den Udtalelse, hvormed det ærede Medlem for Bornholm (Koføed) begyndte, viser jo eller rettere beviser, at jeg har Ret i min Bemærkning om, at Lovforslagets andet Stykke er ikke klart affattet. Det afgørende er, at her staa vi to og have ikke samme Opfattelse, og det ærede Medlem har dog en Del Kendskab til Søfarten og jeg ogsaa. Jeg takker for det Bevis, det ærede Medlem derved har givet for, at den af mig fremdragne Bestemmelse ikke er tydelig. Den giver Anledning til forskellige Tvivlsspørgsmaal, som helst maa afgøres ved Loven, for at der ikke skal opstaa Stridigheder, naar den træder i Virksomhed. Det sidste Spørgsmaal, det ærede Medlem berørte, var et af dem, jeg antydede, at jeg ikke vilde komme ind paa. Der fremkommer her et ganske ejendommeligt Forhold. Bugserbaadens Fører skal underrette Skipperen om, hvorledes hele Forholdet er; og Skipperen skal til ham meddele, hvorvidt han er farvandskendt; men hvordan kan han kontrolere, om Skipperen siger det rigtige? Det kan han jo ikke; han sinker ham for meget derved. Og hvad Beretigelse har han — han er jo en Privatmand — til at afkræve Forklaring om saadanne Forhold, undtagen den, han faar gennem Loven? I det hele vil denne Bestemmelse om Kontrollen med Skipperens Kendskab til Farvandet være meget vanskelig at faa opfyldt. Hvorledes skal Skipperen bevise, at han har været tre Gange med Lods i Farvandet — jeg sætter, han har været der for 7—8 eller blot for 3—4 Aar tilbage. Han kan, siger man, bevise det ved Lodssedlerne. Nej, det kan han ikke, for Lodssedlerne afleveres som Bilag til hans Regnskab til Rederne. Han kan bevise det ved sine gamle Journaler eller ved sin Logbog. Ja, hvis han har dem omborde. Men han kan jo have forladt Rederiet, eller være flyttet over i et andet Skib, og saa har han ikke de tidligere Journaler. Det er desuden en Vanskelighed ved dette Bevis, at det kræver en Undersøgelse og derfor ogsaa Tid. For at tage Bestemmelse om, hvorvidt han kan lade sig bugserere videre uden Lods, skal han i visse Tilfælde godtgøre, at han er kendt i Farvandet. Men naar en Lods ligger paa Siden af Skibet og udbeder sig disse Oplysninger, vil det, som sagt, kræve Tid. Selv en saa simpel Ting som Skibets Bruttostørrelse, Bruttodrægtighed, kan Kaptajnen i Reglen ikke udenad. Han maa have sit Maalebrev frem osv. og man